

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 825/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť M. K., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Piešťany vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 559/13/2204 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Kn 440/13/2200 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. septembra 2014 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 559/13/2204 a postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Kn 440/13/2200.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ nesúhlasí s tým, že na základe jeho trestného oznámenia nebolo začaté trestné stíhanie, vec bola odmietnutá, prokurátor okresnej prokuratúry zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu policajta o odmietnutí veci a prokurátor krajskej prokuratúry sa s týmto postupom stotožnil. Podľa názoru sťažovateľa *„bolo povinnosťou Okresnej prokuratúry Piešťany v zmysle §§ 3, 4 a 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a ustan. § 2 ods. 5 a 6 zákona č. 301/2005 Z. z. začať trestné stíhanie (ex offa) voči podozrivým osobám uvedeným v mojich trestných oznámeniach, u ktorých boli naplnené formálne i materiálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu uvedeného v § 218 Trestného zákona. Okresná prokuratúra ako orgán dozoru zákonnosti nesprávne vyhodnotila skutkové a právne okolnosti prípadu, čím ma ako poškodenú osobu trestným činom naďalej vystavila porušovaniu môjho práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky pred ostatnými spoluobčanmi bývajúcimi na v rovnakom bytovom dome.“*

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v označených konaniach boli porušené jeho v petite označené práva, a v nadväznosti na to, aby ústavný súd zrušil uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 559/13/2204-21 z 28. apríla 2014 a prikázal jej začať trestné stíhanie. Sťažovateľ žiada aj o priznanie finančného zadost'učinenia.

K sťažnosti sťažovateľa je pripojené vyjadrenie k povinnému právnomu zastúpeniu v konaní pred ústavným súdom, z ktorého vyplýva, že zákonnú požiadavku obligatórneho právneho zastúpenia podľa § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmieta akceptovať a z dôvodov uvedených v tomto podaní argumentuje právom na odpor podľa čl. 32 ústavy.

Súčasne so sťažnosťou bolo ústavnému súdu doručené aj podanie sťažovateľa, v ktorom uvádza: *„Pri posudzovaní tejto sťažnosti žiadam z konania vylúčiť všetkých sudcov, ktorí boli obsadení v senátoch vydávajúcich judikáty uvedené v bode IV. tejto sťažnosti.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v ktorej je jednoznačne formulované, že povinnosť zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ustanovená bez možnosti akýchkoľvek výnimiek, a zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ ide o inštitút povinného právneho zastúpenia, na opodstatnenosť jeho zákonnej úpravy vo svojej judikatúre opakovane upozorňuje a bezvýnimочно na ňom trvá (napr. I. ÚS 57/2013, IV. ÚS 221/2013).

Sťažovateľ nie je právne zastúpený a vychádzajúc z jeho vyhlásenia, ktoré je prílohou sťažnosti, odmieta odstrániť tento nedostatok sťažnosti, ktorý bol dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Ústavný súd ďalej uvádza, že nevyzýval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti o splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že nevyčerpal pred podaním sťažnosti na ochranu svojich práv všetky jemu dostupné a účinné právne prostriedky.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie oprávnený podľa osobitných predpisov.

Preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutí vyšetrovateľov a prokurátorov sa možno domáhať podaním podnetu podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre môže podávateľ podnetu žiadať o preskúmanie zákonnosti jeho vybavenia opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo dotknutej osoby požiadať o ochranu

svojich práv príslušné orgány prokuratúry, či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným spôsobom sa takýmto podnetom, resp. opakovaným podnetom zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby však nie je právo, aby príslušné orgány prokuratúry jej podnetu, resp. opakovanému podnetu vyhověli (m. m. napr. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03, III. ÚS 133/06, IV. ÚS 180/09), t. j. za porušenie základného práva na inú právnu ochranu nemožno považovať samo osebe skutočnosť, že prokuratúra podnetu, resp. opakovanému podnetu nevyhoví podľa predstáv jeho pisateľa (napr. I. ÚS 38/02, II. ÚS 358/06, IV. ÚS 28/06 atď.).

Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre viackrát vyslovil právny názor, podľa ktorého vynechanie tohto prostriedku ochrany (podnetu, opakovaného podnetu) v sústave orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ nepreukázal, že v súvislosti s ochranou svojich práv ešte pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon o prokuratúre účinne poskytuje a na ktorých použitie je podľa tohto zákona oprávnený (opakovaný podnet), čo zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu jej neprípustnosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal návrhom sťažovateľa na vylúčenie sudcov ústavného súdu. Z obsahu ho navyše nemožno považovať za vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť a nie je zrejmé ani to, proti ktorým sudcom ústavného súdu smeruje námietka sťažovateľa, a to ani s prihliadnutím na bod IV sťažnosti, v ktorom uvádza návrh rozhodnutia, ktorého sa domáha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2014